



**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive  
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque  
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac  
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

**Paulus <Ab Omnibus Sanctis>**

**Viennæ Austriæ, 1669**

III. De beneficentia speciali Deiparæ Virg. Mariæ ergà suos Confratres de  
monte Carmelo.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

n quo spe- mo 3. Alij verò adscribunt illud ipsum ijs, qui speciali devotione ei-  
 cialis in dem Virgini præ cæteris famulantur; ita idem S. Bonaventura in  
 quosdam Speculo c. 3. & Idiota loco supra citato. Nonnulli referunt ad adoptionem  
 Deiparæ quandam communem, qua omnes in gratia exsistentes assumit ad suam  
 Virg. be- hereditatem, que est hereditas Domini & æterna, juxta illud Eccle-  
 ne centia? Eccles. c. 24. siastici: *In hereditate Domini morabor.* Ita Guericus Abbas.

Nos autem doctrinæ S. Thomæ insistentes, quam præcedenti capite  
 fusiùs protulimus, dicimus Virginein MARIAM ijs potissimum bene-  
 ficentiæ suæ dona communicare, quibus ipsa propinquior & conjun-  
 ctior est. Verùm cum in præsentis de sola propinquitate seu conjun-  
 ctione, quam habent Confratres Beatissimæ Virg. MARIÆ de monte  
 CARMELO cum eadem superbenedicta Virgine, in speciali agere  
 2. 2. 9. 31. proposuerimus, & ex alio capite, juxta præfatum S. Doctorem, propin-  
 art. 3. quitas unius hominis ad alium possit attendi secundum diversa, in quibus sibi ad  
 invicem communicant, ea propter relinquit, ut hanc ipsam propinquitatem  
 ac ejus gradus declarem.

### CAPUT III.

#### *De Beneficentiâ speciali DEIP. Virg. MARIÆ, erga suos Confratres de monte Carmelo.*

19.  
 Innumera,  
 singularis-  
 sima; be-  
 neficia.  
 Sac. Car-  
 meli Ordi-  
 ni contulit  
 Deipara  
 Virgo.

**P**RÆCLARA, compluraque hoc loco dici possent de Be-  
 neficentiâ SS. Virginis MARIÆ erga sacrum suum Or-  
 dinem de monte Carmelo: sunt enim innumera, eaque  
 planè singularissima charismata, ac beneficia, quæ huic  
 sibi sacro Ordini munificentissimè concessit. Verùm cum id singu-  
 larem integrumque necessariò exigeret, merereturque Tractatum, &  
 nos in præsentis de Marianis duntaxat beneficijs Carmelo-  
 parthenijs Sodalibus indultis disserere statuerimus, ab illis recensendis nunc  
 consultò abstinemus. Dissuerunt inter cæteros de hoc argumento  
 (qui consuli poterunt) R. P. Lezana in opere nuncupato *MARIA  
 Patrona* &c. maxime cap. V. ac R. P. Daniel in sua fertilissima *Vinea Car-  
 meli* &c. parte V. potissimum, & in *Coronide parvatica* &c. & ego ipse  
 suppresso nomine compendiosè admodum in opusculo pluries varijs in  
 locis

Iocis ac linguis recuso, atque inscripto: Funiculus triplex viginti quatuor precipuorum beneficiorum nodis DEIPARÆ Virg. Carmelitas suos obligans ad festum Commemorationis salernis 16. Julij vel Dominica subseq. gratitudinis ergo instituendum ac celebrandum: agamque, DEO propitio, distulius in Tractatu, cui titulus erit, Epiphania DEIPARÆ in Carmelo, live Apparitiones ac favores à Dei Parente Carmelitis exhibiti.

Supponimus inter sacras Confraternitates seu Sodalitia, quibus vel maximè sancta universalisque Ecclesia, his temporibus illustratur, circumdata varietate, numerandam esse, omnium fortè antiquissimam, Confraternitatem B. MARIÆ Virginis de monte CARMELO. Nec de hoc ullus ambigendi locus superesse videtur; licet enim plerique originem, & alia pieraque ad hanc Confraternitatem attinentia ignorent, de quibus, DEO favente, sigillatim & distinctè infra differemus, alij verò circa eadem gravissimè hallucinentur: nihilominus satis, superque per totum terrarum Orbem notum est, dari Confraternitatem DEIPARÆ Virginis MARIÆ de monte CARMELO.

ITaque ut ad alia gradum faciamus, notanda est ex D. Hieronymo, quem sequitur & refert S. Thomas, quadripartita fraternitas; videlicet, *natura*, *gente*, *cognitione*, & *affectu*. Fratres *natura* dicuntur, qui eodem paterno maternoque sanguine progeniti sunt; qualiter Esau & Jacob. Fratres *gente* vocantur illi, qui ejusdem sunt nationis, seu nativi soli, qualiter Deuteronomij 17. & 22. omnes Israëlitæ Fratres dicuntur. Porro Fratres *cognitione* sunt illi, qui sunt de una familia, & ex una radice prodeunt, qualiter Genesis c. 11. Abraham & Loth dicuntur Fratres. Loth enim non erat frater naturalis Abrahæ, sed filius fratris ejus Aran; Thare quippè genuit Abram, & Nachor, & Aran. Nihilominus quia Abraham & Loth ex eadem familia, & ex eadem radice, nempe Thare prodibant, ideo fratres *cognitione* nuncupantur. Denique Fratres *affectu* vocantur, qui singulari amoris vinculo, inter se copulati sunt, qualiter. 2. Regum cap. 1. David & Jonathas Fratres nominantur: & Matthæi 12. ac Joannis 20. Christus Apostolos suos Fratres appellat.

NOTANDUM est secundò, sanctum Prophetam ELIAM sacræ Carmelitarum Familiæ Fundatorem & Authorem, ex eadem prosapia & domo cum DEIPARA Virgine progenitum fuisse. Etenim cer-

Quam sit antiqua Deiparæ Virg. de monte Carmelo Confraternitas?

20.

Lib. cont. Helvid. 3. p. 9. 28. 4. 3. ad 5.

Quot modis aliqui inter se Fratres dici possint?

21.

S. Elias ex eadè cum Deiparæ

V. familia  
ortum du-  
rit

tum est, & quidem de fide, Virginem ortam esse ex progenie regia, seu Davidica, uti notat S. Thomas 3. p. q. 31. a. 2. his verbis: *Sic ergo credimus nos etiam MARIAM fuisse de cognatione David, quia scripturis credimus, quæ utrumque dicunt, & Christum ex semine David secundum carnem, & ejus Matrem MARIAM non cum viro concumbendo, sed Virginem.* &c. Nec ex sola familia Davidica tuit sanctissima Virgo, sed insuper de stirpe sacerdotali seu Levitica ab Aaron sacerdote summo. Ita tradit idem S. Thomas 3. p. q. 29. a. 1. ad 4. & q. 31. a. 2. ad 2. & SS. Patres Epiphanius *Heresi* 78. Hilarius in *Mattheum*, Ambrosius in *Luceam* lib. 3. & Augustinus lib. 2. de *consens. Evangelist.* cap. 1. Quod vero S. Propheta ELIAS fuerit ex domo & familia sacerdotali tradit S. Epiphanius in *Historia de Prophet. vita & interitu.* & cum eo alij nonnulli sancti Patres. Fuisse etiam ex stirpe regia sive Davidica probatur; nam Rex Salomon dedit Achimam sive Sobac Patri sanctissimi Prophetæ ELIÆ, filiam suam Bassemathem in uxorem, illumque præsidem constituit super tribum Nephtali; uti affirmant Didacus de *Coria* lib. 5. c. 2. Alegre in *Paradiso Carmel. decor. statu.* 1. etate. 1. cap. 1. Michaël Munnoz in *propugnaculo ELIÆ* lib. 3. Tit. 1. Cap. 2. art. 1. num. 6. Gabriël à S. Vincentio in opere de gratia *Tract* 3. *diss.* 10. *quest.* 5. nu. 71. ubi etiam pro hac sententia refert P. *Simonem à spiritu sancto*, & alij non pauci. Ex quo sequitur Sanctissimum Prophetam ELIAM, & Beatissimam Virginem cognatione propinquos esse, juxta dicta in præcedenti notabili. Ex quo ulterius deducitur, juxta doctrinam Angelici Doctoris 2. 2. q. 26. a. 8. Utrumque nempe sanctum ELIAM & B. mam MARIAM Virginem specialiter se invicem diligere, & multò magis quam si nulla cognatione sibi essent propinqui; quia quibus sumus conjuncti, sunt ex charitate magis diligendi; propinquitas verò ex cognatione est quædam conjunctio, & quidem talis, quæ proximè accedit ad unionem, quam secum quisquam habet, & idcirco proximè etiam accedit ad debitum propriæ dilectionis.

22.

NOTANDUM est tertio Fraternitatem quæ fundatur in affectu, præter benevolentiam, includere dilectionem charitatis, seu amorem; qui quidem amor secundum quod spectat ad appetitum intellectivum, importat, uti docet S. Thomas, quandam unionem secundum affectum amantis

mariti ad amatum, in quantum scilicet amans estimat amatum quodammodo ut unum sibi, vel ad se pertinens, & sic movetur in ipsum.

Ubi duo sunt specialiter advertenda. Primum quodocunque amans declaravit, sive expressit verbis aliquibus, vel signis, amatum quodammodo esse sibi unum, vel ad se pertinere, eo ipso colligi aperte ibi adesse fraternitatem affectus. Secundum cum in hac fraternitate, ex vi unionis affectuosæ amans moveatur in amatum, ad se, suaque bona ei communicandam, à posteriori optimè colligi, ibi specialem ac majorem affectus fraternitatem intervenire, ubi se ac sua bona copiosius communicat amans.

HIS prænotatis, facile erit declarare specialem B. mæ Virginis MARIÆ beneficentiam erga suos Confratres de monte CARMELO. Et quidem haud incongruè imprimis dici potest, eo ipso, quo sanctus ELIAS ac B. mæ Virgo MARIA cognatione inter se sunt propinqui, uti dictum est in secundo notabili, adeoque & dilectione naturali & charitatis specialiter se invicem amare: eo, inquam, ipso Confratres DEIPARÆ Virginis MARIÆ de monte Carmelo, qui ad familiam præfati S. ELIÆ suo modo velut filij & successores legitimi pertinent, specialiter etiam diligi ab eadem Beatiss. Virgine, & consequenter specialem ejus beneficentiam experiri, quandoquidem beneficentia sit dilectionis sive charitatis effectus, & actus exterior.

Quod verò dicti Confratres ad Elianam seu Carmelitanam Familiam pertineant, & sint veluti membra ejusdem mystici corporis, si non nativa & congenita, certè per adoptionem ac consertionem factis constare videtur ex ipso Confratrum nomine: & licet non sint filij naturales ac proprij, sunt tamen adoptivi & gratiosè acciti: atque ex quo per adjunctionem legitimam sunt cooptati, habentur ut Fratres Ordinis, & bonis ejus spiritualibus participant.

Fundamentum verò principalis asserti eruitur ex Doctrina S. Thomæ, qui 2. 2. q. 23. a. 1. tractans de charitate hæc tradit; *Amicitia, inquit, se extendit ad aliquem dupliciter. Vno modo respectu sui ipsius, & sic amicitia nunquam est, nisi ad amicum ipsius. Alio modo se extendit ad aliquem respectu alterius personæ: sicut si aliquis habet amicitiam ad aliquem hominem: ratione illius diligit omnes ad illum pertinentes, sive filios, sive servos, sive qualitercunq; ei attinentes.*

Fraternitas in affectu fundata quid includat, & unde colligatur?

23.

Confratres Marian Scapularis qualiter ad S. Eliam pertineant?

Unde

Unde cum Confratres Beatiss. Virginis MARIÆ de monte Carmelo ad S. Prophetam ELIAM specialiter, uti dictum est, attineant; ratione illius specialiter etiam à Beatiss. Virgine MARIA illos diligere sequitur, cum qua speciali, uti dictum est, & cognatione, & amicitia conjunctus est Sanctiss. Propheta ELIAS. Nec refert, quod frequenter nonnulli, ex his Confratribus sint moribus discolori, & vitæ liberioris, nam, ut tradit *ibidem* S. Thomas: *Tanta potest esse dilectio amici, quod propter amicum amentur hi, qui ad ipsum pertinent, etiamsi nos offendant, vel odiant.* Idem repetit in solutione ad aliud argumentum.

*Loco sup.  
citato.*

*ibid., ad 3.*

*Amicitia, inquit, honesti non habetur, nisi ad virtuosum sicut ad principalem personam: sed ejus intuitu diliguntur ad eum attinentes, etiamsi non sint virtuosus.*

## 24.

*Specialiori  
ratione  
ad Deipara  
ram V.  
pertinent.*

PRÆTEREA si de Fraternitate, quæ fundatur in affectu, sit sermo, nullo negotio specialem B. Virginis erga eisdem Confratres beneficentiam etiam colligemus. Habemus quippe per revelationem expressam Beatiss. Virginem æstimare, ac habere hanc Confraternitatem, ut aliquid ad se pertinens, in quo, uti diximus supra, ex Sancto Thoma, ratio propria hujus Fraternitatis per affectum consistit. Quid verò hoc ipsum per revelationem cæcitus habeamus, constat ex infra dicendis, ubi de revelatione B. MARIÆ Virginis facta S. SIMONI Stock agemus, in qua quidem revelatione his verbis usa est eadem Sanctiss. Virgo conferens dicto B. SIMONI nostro proprium habitum seu signum hujus Confraternitatis: *Recipe, inquit, fili dilectissime hoc tui Ordinis scapulare, mee Confraternitatis signum.* & c. Notanda sunt hæc verba: *Mee Confraternitatis*, quibus designat Beatiss. Virgo suam esse hanc Confraternitatem, adeoque specialiter ad se pertinere.

Simile quippiam reperitur in celebri revelatione ejusdem Sanctiss. Virginis facta JOANNI XXII. Pontifici Maximo, de qua prolixius in *secunda Tractatus hujus parte* agendum erit.

Cum autem ex fraternitate seu unione per affectum amans movetur in amatum ad ei benefaciendum, uti similiter ex sancto Thoma ostendimus, & re ipsa S. Dionysius Areopagita tradit, ea de causa hanc unionem vocans *amatoriam motionem*; ex alia verò parte, prout modo dicebamus, talis fraternitas, sive unio, & quidem specialis, in casu nostro reperitur: sequitur B. Virginem, quæ hoc

*De Discipulis  
nomin.  
cap. 4.*

loco

loco, amantis nomen obtinet, beneficentiæ suæ dona hisce Confratribus suis specialiter etiam communicasse; ex vi, inquam, hujus Fraternalitatis *per affectum*, quæ quia propinquitatem suo modo inducit, juxta S. Thomam: sicut & suo modo Fraternalitas *per cognationem*, remanebit paucis expositum, quod in fine præcedentis capituli promissum fuerat.

2. 2. 7. 34.  
art. 4.

Ut autem magis pateat specialis hæc beneficentia, lubet in hoc Tractatu in particulari declarare beneficia, quæ sanctissima hæc Virgo liberalissimè eidem suæ Confraternitati de monte Carmelo cōtulit, ideoque in hac *prima parte* de primo & potissimo ejus beneficio agendū erit.

## CAPUT IV.

### De Origine Confraternitatis Beatiss. Virginis MARIÆ de monte Carmelo in Oriente.



**N**TEQUAM ulterius progrediamur, observandum est Patribus nostris adhuc in Oriente commorantibus, & multis ante eorum in Europam transitum sæculis, fuisse in usu vestem illam religiosam, quam **SCAPULARE** nuncupamus. Patet hoc imprimis ex D. JOANNE XLIV. Patriarcha Hierosolymitano, qui in libro suo de *institutione primorum Monachorum in lege veteri exortorum, & in nova perseverantium* de illa in hunc modum scribit: *Superhumeralibus*, inquit, *etiam præci vestra Religionis professores tempore legis veteris utebantur. Præceperat enim Judæis lex in quatuor angulis suarum vestium simbras, & in simbris funiculos facere, quas simbras cum funiculis dicti professores, juxta legis præceptum in quatuor inferioribus angulis superhumeralium gestabant: erat autem superhumeralis vestis sine manicis, usque ad renes descendens, in utroque latere aperta, brachijs etiam ea nudatis, cujus posterior pars in humeris copulabatur parti anteriori. novæ autem legis tempore huic vestis in apertura colli junctum fuit capitium, regens caput & scapulas. Quam nostræ Religionis professores (simbris & funiculis ab ea rescatis) usque nunc summa cum diligentia diebus ac noctibus indefinenter gestabant. Hactenus ille.*

Hic verò duo advertenda sunt. **P**RIMUM professores nostræ Religionis tempore legis veteris gestasse vestem quandam sine manicis in

25.

Quo tempore Carmelitæ S. scapulare gestare ceperint?

Cap. 39. aut 46.

Extat hic liber in Bibliotheca vet. SS. Patrum.

An & quale gestarint tempore legis scriptæ?

26.